

Tímto usnesením okresního soudu v N. ze dne 4. května 1938, č. j. T 77/38-6 porušen byl zákon v ustanovení § 6, čís. 1 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n.

Podle jasného a každou pochybnost vylučujícího znění § 6, čís. 1 cit. zák. lze naříditi výkon trestu původně podmíněně uloženého pouze tehdy, objeví-li se d o d a t e č n ě, že odklad neměl býti podle § 2 zákona o podm. ods. povolován. Je sice správné, že odsouzení rozsudkem ze dne 19. srpna 1937, č. j. T 267/37-16 vylučovalo podle § 2 zák. o podm. ods. povolení podmíněného odkladu výkonu trestu uloženého trestním příkazem ze dne 7. března 1938, č. j. T 77/38-3, ježto vzhledem k tomu, že uvedeným rozsudkem byla vyslovena ztráta práva volebního, šlo o čin spáchaný z pohnutky nízké a nečestné, a ježto doba v § 2 cit. zák. stanovená dosud neuplynula; avšak tyto skutečnosti byly okresnímu soudu před vydáním trestního příkazu známy, neboť z obsahu trestního listku nesporně vysvítaly. Je proto nesprávné, uvádí-li se ve zmíněném usnesení, že se překážka podle § 2 zák. o podm. ods. objevila dodatečně. Nesměl proto okresní soud naříditi dodatečně podle § 6, čís. 1 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. výkon trestu uloženého podmíněně citovaným trestním příkazem, a to ani tehdy, kdyby se mělo za to míti, že snad zmíněnou, z trestního listku jasně patrnou překážku ve smyslu § 2 zák. o podm. ods. nedopatřením přehlédli (srv. Poláček: Podmíněné odsouzení, str. 12, 13). Právě uvedený a právně pochybený postup okresního soudu nemůže ospravedlniti ani ta okolnost, že obviněnému neměl býti podmíněný odklad výkonu trestu uloženého citovaným trestním příkazem povolován, ježto byl podle § 2 zák. o podm. ods. vyloučen, když zmíněný trestní příkaz nabyt právní moci a podmínky pro dodatečné nařízení výkonu trestu podle § 6, čís. 1 zák. o podm. ods., jak již dovozeno, splněny nebyly. Bylo proto zmateční stížnosti podané generální prokuraturou podle §§ 33, 479 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 6285.

Administratívne odsúdenie pre prestupok podľa § 58 vykon. nar. čís. 40.000/1888 (k zák. čl. VII:1888) nebráni, aby vinník nebol pre tenže skutkový stav odsúdený súdom pre trestný čin podľa § 400 tr. zák.; medzi uvedeným prestupkom a prečinom není totožnosť v smysle § 325 tr. p.

(Rozh. zo dňa 8. novembra 1938, Zm III 431/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin padelania verejnej listiny vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu a uznal obžalovaného A. vinným dvojnásobným prečinom padelania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu uplatnil zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. Zmätočnej sťažnosti nemožno odopreť oprávnenie.

Podľa obsahu rozsudkov súdov prvej a druhej stolice treba vychádzať pri rozhodovaní o vecnom dôvode zmätočnosti z tohoto skutkového stavu ako zisteného:

Obžalovaný, ktorý je obchodníkom s dobytkom v B. a skupuje hovädzí dobytok v okolných dedinách, kúpil dňa 7. júna 1936 jednu kravu od T. z Š. a dňa 20. septembra 1936 jednu kravu od S. tiež z Š. Pri odoberaní kráv nevyžiadal si obžalovaný ani od jedného z predavateľov riadne dobytčie pasy, ale žiadal ich len o svedectvo pôvodu a vlastníctva predaného dobytká, ktoré vydáva obecný úrad v Š. Na tieto osvedčenia dával si vystavovať dobytčie pasy na notárskom úrade v L., kam nešiel sám, ale poslal ta prostredníka s prípisom alebo bez prípisu, aby podľa žiadosti obžalovaného dal pasy vystaviť. Tak v prípade kúpy kravy od T. udal do protokolu o zápise dobytčích pasov, že kravu kúpil P. zo Z. a v druhom prípade zaslal manipulantomu dobytčích pasov poslom lístok, že kravu od S. kúpila vd. S. z R., ačkoľvek v oboch prípadoch bol kupcom sám obžalovaný.

Obžalovaný bol pre ten istý skutkový stav okresným úradom v B. vydaním trestného rozkazu odsúdený pre prestupok § 58 prevádz. nar. č. 40.000/1888 k zák. čl. VII z r. 1888 na peňažitý trest 30 Kč, ktorý sa mal v prípade nedobytnosti premeniť na dva dni uzamknutia. Trestný rozkaz stal sa dňa 25. júna 1937 pravoplatným a dňa 2. augusta 1937 bol peňažitý trest i zaplatený.

Z toho, že obžalovaný bol už pre ten istý skutkový stav odsúdený okresným úradom, dovodil odvolací súd, že o trestnom čine obžalovaného bol už drier vyneseny pravoplatný rozsudok, zrušil odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a na základe § 326, čís. 1 tr. p. oslobodil obžalovaného z obžaloby pre dvojnásobný prečin falšovania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. z.

S právnym názorom odvolacieho súdu nemožno súhlasiť. Zák. čl. VII/1888 a k nemu vydané prevádzajúce nariadenie čís. 40.000/1888 majú za predmet iný chránený právny statok než § 400 tr. z. Predpisy zák. čl. VII/1888 a prevádzajúceho nariadenia čís. 40.000/1888 ochraňujú zvlášť zdravotníctvo hospodárskych zvierat a upravujú kontrolu dobytčích pasov k zdravotníctvu zvierat smerujúcu. V § 58 cit. prevádzajúceho nariadenia je upravená v podstate kontrola hnaného tržného a porážkového dobytká bezpečnostnými orgánmi alebo predstavenstvom obce, za ktorým účelom majú byť vyžiadané a preskúmané dobytčie pasy hnaných zvierat v tom, či sú v poriadku, či hnané zvieratá sú totožná s tými, ktoré sú na dobytčích pasoch uvedené, či bol dodržaný na dobytčích pasoch uvedený smer cesty, a má byť zistené, či medzi

zvieratmi není zvířa choré alebo podozřelé. Ak vznikne pochybnost' o niektorej v výšuvodených okolnosti, kontrolující orgány sú povinné dobytok zadržat', zahnat' na oddelené místo a případ obci alebo okresnému úřadu ihned' hlásiť, který v takýchto případech je povinný bezodkladne učiniť opatření, a to podľa povahy věci, lebo za účelom dokázania vlastníckeho práva, alebo za účelom potrestania vyskytnuvšieho sa prestupku a vzhľadom na výsledok pokračovania má učiniť opatření bud' o d'alšom zadržaní zvierat, o ich zabavení alebo vrátení ich honcom.

Trestný zákon však v § 400 tr. z. chráni správnost' a neporušenost' verejných kníh a listín a podľa neho stíha sa ten, kto úmyselne pôsobí k tomu, aby byly zapísané do veřejnej knihy alebo do inej veřejnej listiny nepravdivé skutočnosti, okolnosti alebo osvědčenia důležité pre právo niekoho alebo pre právní pomer niekoho. Není tedy daná medzi prestupkom podľa § 58 prevádz. nariad. čís. 40.000/1888 a medzi trestným činom podľa § 400 tr. z. totožnosť v smysle § 325 tr. p., i keď okresný úřad do trestného rozkazu vzal v podstate tie isté skutkové okolnosti, ktoré byly žalované veřejným žalobcom, lebo prvostupňovým súdom bol obžalovaný uznaný vinným nie pre vadnosť dobytčích pasov ako takých, ale preto, že úmyselne pôsobil k tomu, aby do nich ako do veřejných listín byly zapísané nepravdivé údaje důležité pre právní pomer P. a S. a není tedy odsúdenie pre prestupok podľa § 58 prevádzajúceho nariad. čís. 40.000/1888 res iudicata pri pokračovaní podľa § 400 tr. z.

Mýlil se teda odvolací súd, keď vyslovil, že o trestnom čine obžalovaného bol už dříve vynesенý pravoplatný rozsudok, a keď obžalovaného z obžaloby na základe § 326, čís. 1 tr. p. oslobodil, čím zavinił zmätok podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. Vyhovел preto Najvyšší súd zmätočnej sťažnosti veřejného žalobcu a pokračując podľa § 33, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok odvolacieho súdu a uznal obžalovaného vinným.

Čís. 6286.

Náležitosti skutkové podstaty zločinu podle druhé a třetí věty § 214 tr. zák.

Osobu zadržovanou v robotárně, byť i následkem odsouzení pro zločin, nelze již pokládati za osobu pro zločin stíhanou (za zločince) ve smyslu druhé věty § 214 tr. zák.

Přechováváním ve smyslu třetí věty § 214 tr. zák. je rozuměti poskytnutí tajného, před stíháním bezpečného útulku, z něhož může zločinec podnikati nové trestné činy; pouhé poskytnutí přechodného netajného pobytu nestačí.

Podle ustanovení druhé věty § 217 tr. zák. je posuzovati i pomoc poskytnutou na útěku osobě uprchlé z robotárny, pokud v ní byla za-